

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
12 Пж 5398/16
21.02.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Небојше Марковић, председник већа, судије Татјане Матковић Стефановић и судије Зорице Туцаков, чланова већа, у правној ствари тужилаца: 1. АА из ...; 2. ББ из ...; 3. ВВ из ...; 4. ГГ из ...; 5. ДД из ...; 6. ЂЂ из ...; 7. ЕЕ из ...; 8. ЖЖ из ...; 9. ЗЗ из ...; 10. ИИ из ...; 11. ЈЈ из ...; 12. КК из ...; 13. ЛЛ из ...; 14. ЉЉ из ...; 15. ММ из ...; 16. НН из ...; 17. ЊЊ из ...; 18. ОО из ...; 19. ПП из ...; 20. РР из ...; 21. СС из ...; 22. ТТ из ...; 23. ЋЋ из ...; 24. УУ из ...; 25. ФФ из ...; 26. ХХ из ...; 27. ЦЦ из ...; 28. ЧЧ из ...; 29. ЏЏ из ...; 30. ШШ из ...; 31. А1 из ...; 32. А2 из ...; 33. А3 из ...; 34. А4 из ...; 35. А5 из ...; 36. А6 из ...; 37. А7 из ...; 38. А8 из ...; 39. А9 из ...; 40. А10 из ...; 41. А11 из ...; 42. А12 из ...; 43. А13 из ...; 44. А14 из ...; 45. А15 из ...; 46. А16 из ...; 47. А17 из ...; 48. А18 из ...; 49. А19 из ...; 50. А20 из ...; 51. А21 из ...; 52. А22 из ...; 53. А23 из ...; 54. А24 из ...; 55. А25 из ...; 56. А26 из ...; 57. А27 из ...; 58. А28 из ...; 59. А29 из ...; 60. А30 из ...; 61. А31 из ...; 62. А32 из ...; 63. А33 из ...; 64. А34 из ...; 65. А35 из ...; 66. А36 из ...; 67. А37 из ...; 68. А38 из ...; 69. А39 из ...; 70. А40 из ...; 71. А41 из ...; 72. А42 из ...; 73. А43 из ...; 74. А44 из ...; 75. А45 из ...; 76. А46 из ...; 77. А47 из ...; 78. А48 из ...; 79. А49 из ...; 80. А50 из ...; 81. А51 из ...; 82. А52 из ...; 83. А53 из ...; 84. А54 из ...; 85. А55 из ...; 86. А56 из ..., а које тужиоце од 1-86 заступа Владимир Грујић, адвокат из Бачке Паланке, против тужених 1. АД "ИЗБОР" у стечају из Бачке Паланке, чији је пуномоћник Милана Козомара, адвокат из Новог Сада, 2. Б1 из ..., чији је пуномоћника Ивана Рацковић, адвокат из Београда, 3. Б2 из ..., чији је пуномоћник Ивана Рацковић, адвокат из Београда, 4. Б3 из ..., чији је пуномоћника Ивана Рацковић, адвокат из Београда, 5. Б4 из ..., чији је пуномоћник Ивана Рацковић, адвокат из Београда, ради утврђивања ништавости уговора о продаји, вредности предмета спора 19.000.000,00 динара, у поступку по жалби тужилаца од 1. до 35. реда и 37. до 86. реда на пресуду Привредног суда у Новом Саду П. бр. 1353/2015 од 13.05.2016. године, у седници већа одржаној дана 21.02.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈА СЕ жалба тужилаца од 1. до 35 реда и 37. до 86. реда као неоснована и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Привредног суда у Новом Саду П. бр. 1353/2015 од 13.05.2016. године, у ставу два, три, четири и пет изреке.

II ОДБИЈА СЕ захтев друготуженог, трећетуженог, четвртотуженог и петотуженог за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Новом Саду П. бр. 1353/2015 од 13.05.2016. године, у ставу један утврђено је да је тужилац 36. реда повукао тужбу од 14.04.2004. године. У ставу два одбијен је тужбени захтев тужилаца 1.-35. реда и 37-86. реда којим су тражили:

- да се утврди да је апсолутно ништав и без правног дејства уговор о продаји закључен дана 10.12.2002. године између АД "Избор" из Бачке Паланке као продавца и Б1 из ... као купца, оверен код Општинског суда у Бачкој Паланци под бројем Ов. ..., што је тужени дужан признати и трпети да се брише упис права својине извршен на име и у корист Б1 из ... у листу непокретности бр. ... к.о. ..., парц. бр. ...;

- да се утврди да је апсолутно ништав и без правног дејства уговор о продаји закључен дана 25.12.2002. године између АД "Избор" из Бачке Паланке као продавца и Б3 из ... као купца, оверен код Општинског суда у Бачкој Паланци под бројем Ов. ... што је тужени дужан признати и трпети и да се брише упис права својине извршен на име и у корист Б3 из ... у листу непокретности бр. ... к.о. ..., парц. бр. ...;

- да се утврди да је апсолутно ништав и без правног дејства уговор о продаји закључен дана 25.12.2002. године између АД "Избор" из Бачке Паланке као продавца и Б4 из ... као купца, оверен код Општинског суда у Бачкој Паланци под бројем Ов. ..., што је тужени дужан признати и трпети да се брише упис права својине извршен на име и у корист Б4 у листу непокретности бр. ... к.о. ..., парц. бр. ... и

- да се утврди да је апсолутно ништав и без правног дејства уговор о продаји закључен дана 25.12.2002. године између АД Избор из Бачке Паланке као продавца и Б2 из ... као купца, оверен код Општинског суда у Бачкој Паланци под бројем Ов. ..., што је тужени дужан признати и трпети да се брише упис права својине извршен на име и у корист Б2 из ... на некретности уписан у листу непокретности ... к.о. ..., парц. бр. У ставу три одбијен је захтев тужилаца 1-35. реда и 37-86. реда за накнаду трошкова поступка. У ставу четири обавезани су тужиоци од 1-35. реда и 37-86. реда да туженом првог реда на име трошкова поступка солидарно исплате износ од 331.500,00 динара у року од 8 дана, под претњом извршења и у ставу пет обавезани су тужиоци 1-35. реда и 37-86. реда да туженом другог реда, туженом трећег реда, туженом четвртог реда и туженом петог реда на име трошкова поступка солидарно исплате износ од 2.159.600,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против наведене пресуде тужиоци су благовремено уложио жалбу из свих законом предвиђених разлога са предлогом да се првостепена пресуда преиначи тако што ће се усвојити тужбени захтев у целости и обавезати тужени на солидарно сношење трошкова поступка или да се првостепена пресуда укине и списи предмета врате на поновно суђење са налогом да се отклоне неправилности на које је указано наведеном жалбом.

Тужени под 2, 3, 4. и 5. су изјавили одговор на жалбу у којем су оспорили жалбене наводе у целости.

Испитујући правилност и законитост ожалбене пресуде, на основу члана 386. Закона о парничном поступку, другостепени суд је одлучио као у изреци пресуде из следећих разлога:

Према утврђеном чињеничном стању до закључења главне расправе пред првостепеним судом произилази да је дана 12.06.1991. године закључен уговор између Општине Бачка Паланка и ДП "Избор" из Бачке Паланке по коме Општина уступа право коришћења на пословном простору који се налази у Бачкој Паланци и то: продавницу "Избор", продавницу "Прогрес", продавницу "Јелен" и продавницу "Текстил" које се све налазе у Бачкој Паланци, уз навођење површине наведених

продавница и број парцеле на којима се исте налазе. Из садржине закљученог уговора произилази да ДП "Избор" из Бачке Паланке уступљене некретнине не може уступити без сагласности Скупштине општине у року од наредних 10 година и да је ДП "Избор" на име накнаде за уступљене некретнине-пословни простор дужан да уплати накнаду у износу од 4.786.200,00 динара. Чланом 4 наведеног уговора констатовано је да се ПДП "Избор" из Бачке Паланке налази у поседу уступљених некретнина и већ сноси порез и остале обавезе које проистичу из права поседовања, а Општина Бачка Паланка дозвољава да се на уступљеним некретнинама код Општинског суда у Бачкој Паланци изврши укњижба права коришћења у корист ДП "Избор" Бачка Паланка. Наведеном уговору претходило је решење Општинског секретаријата за привреду и финансије од 13.12.1990. године о преносу права коришћења у корист ПДП "Избор" из Бачке Паланке на предметном пословним простору уз накнаду од 4.786.200,00 динара. На седници Извршног савета Скупштине Општине Бачка Паланка одржаној 30.05.1991. године дат је налог Општинском секретаријату за привреду и финансије да припреми предлог за продају непокретности. У регистарском улошку надлежног суда уписано је да основни капитал друштва АД "Избор" Бачка Паланка на дан 31.06.2000. године по завршном рачуну износи 9.214.382,05 динара, од тога друштвени капитал износи 7.987.830,50 динара а приватни акцијски капитал износи 1.226.551,55 динара. У регистарском улошку надлежног суда уписано је да основни капитал друштва АД "Избор" Бачка Паланка на дан 31.12.2001. године износи 36.643.000,00 динара. Дана 02.04.2002. године одржана је седница Скупштине АД "Избор" Бачка Паланка на којој је усвојен завршни рачун за 2001. годину и донета одлука којом се прихвата спремност "Идеа" Београд за закључивање уговора о стратешком партнерству и капиталном улагању у АД "Избор" с тим да висина уложених средстава предузећу "Идеа" обезбеђује најмање 51% учешћа улагача у укупној вредности капитала предузећа. Тужени првог реда је дана 08.04.2002. године са ад "Идејом" из Београда закључио уговор о стратешком партнерству и капиталном улагању којим су уговориле услове докапитализације туженог првог реда АД "Избор" из Бачке Паланке од стране улагача АД "Идеа", тако да ће улагач у основни капитал уплатити новчану суму од 37.009.430,00 динара у доларској противвредности по званичном курсу на дан уплате, под условом да му таква уплата обезбеђује најмање 51% укупног основног капитала туженог првог реда са правом гласања. Наведеним уговором улагач се обавезао да уплати износ од 7.401.886,00 динара приликом потписивања овог уговора, а остали износ у року од 2 године у новцу, стварима и опреми. Чланом 2. уговорено је да поред испуњења осталих услова предвиђених овим уговором, уплата капитала у АД Избор од стране улагача - члана условљена је испуњењем на начин и под условима који су прихватљиви за улагача - члана свих у даљем тексту уговора предвиђених одредби: промена статута и уговора о оснивању на тај начин што ће у смислу члана 55. ЗОП улагач – члан уписом од 37.009.430,00 динара у доларској противвредности по званичном курсу на дан уплате стећи већинско право управљања, тако што ће имати већину чланова скупштине, већину чланова управног одбора, с тим да је битан елемент уговора да улагач-члан добије 51% свих гласачких права акционара АД "Избор". Улагач АД "Идеа" уплатила је износ од 7.401.876,00 динара на име улога, што је регистровано у регистру Трговинског суда у Новом Саду Фи 1464/02 од 09.04.2002. године, у коме је констатовано да је туженом првог реда приступио као оснивач предузеће АД "Идеа" Београд са уписаним улогом од 37.009.430,00 динара што представља 51% приватног капитала. Уговор о стратешком партнерству и капиталном улагању од 08.04.2002. године регистрован је у регистру надлежног суда Фи 1464/02 од 09.04.2002. године. Дана 09.04.2002. године у регистру Трговинског суда у Новом Саду извршен је упис повећања основног капитала АД "Избор" путем докапитализације за

51% процењеног капитала. Према регистарским подацима друштвени капитал износи 36.184.962,50 динара, приватни (акцијски) капитал износи 458.037,50 динара, уписани улог улагача - члана износи 37.009.430,00 динара, уплаћени улог улагача - члана износи 7.401.886,00 динара. Решењем Општинског суда у Бачкој Паланци од 25.12.2002. године а на основу уговора од 12.06.1991. године, решења, анекса, четири елабората, копије плана, уверења ЈП Стандард и извода из регистра, извршена је укњижба права коришћења у корист АД Избор из Бачке Паланке на некретнинама описаним као продавнице "...", "...", "... и "...". Првотужени је дана године као продавац закључио са друготуженим Б1 из ..., као купцем уговор о продаји некретнине продавнице "... по цени од 5.641.553,40 динара, односно 450.000,010 динара по м², те наведеним уговором продавац дозвољава да се изврши пренос права власништва у земљишним књигама са имена продавца на име купца у целости. Наведени уговор је оверен у Општинском суду у Бачкој Паланци под бројем Ов. ... истог дана. Дану године првотужени је са трећетуженим Б2 из ... закључио уговор о продаји продавнице "... а који уговор је оверен у Општинском суду у Бачкој Паланци под бројем Ов. Истог дана закључена су и преостала два уговора којима је тужени у својству продавца продао четвртотуженом Б3 из ... као купцу локал у продавници "... који је оверен у Општинском суду у Бачкој Паланци под бројем Ов. ... и са купцем Б4 из ... чији је предмет продаја продавнице "... оверен код Општинског суда у Бачкој Паланци под бројем Ов. На основу наведених уговора о продаји Општински суд у Бачкој Паланци донео је Дн решења од 27.01.2003. године којим је дозволио укњижбу права власништва на кретнинама друштвене својине корисника туженог првог реда у корист овде тужених другог, трећег, четвртог и петог уговора. Наведени уговори о продаји су спроведени у земљишним књигама у Општинском суду у Бачкој Паланци те је укњижено право власништва у корист туженог другог, трећег, четвртог и петог реда на наведеним некретнинама. Дану 03.06.2004. године АД "Идеа" Београд као улагач - суоснивач и тужени првог реда закључили су споразум о делимичном раскиду уговора о стратешком партнерству и капиталном улагању од 08.04.2002. године. Чланом 1. сагласно су изјавиле да су дану 08.04.2002. године закључиле уговор о стратешком партнерству и капиталном улагању према којем је улагач "Идеа" АД Београд преузео обавезу да као суоснивач АД Избора Бачка Паланка уплати суму од 37.009.430,00 динара у динарској противвредности по званичном курсу на дан уплате под условом да таква уплата обезбеђује најмање 51% укупног основног капитала АД Избор са правом гласања, да је ставом 2. истог члана констатовано да ће улагач извршити уплату акција АД "Избор" у износу од 7.401.886,00 динара у доларској противвредности по званичном курсу на дан уплате, приликом потписивања овог уговора што је исти и уплатио, а преостали износ је био дужан да измири у року од 2 године и то у новцу, стварима и опреми, док је ставом 3 истог члана предвиђено да ће акције које уплати улагач бити обичне, редовне акције са истим номиналним износом као и остале акције АД "Избор". Чланом 2. споразума о делимичном раскиду уговора странке сагласно утврђују да је улагач "Идеа" АД из Београда уплатио 7.401.886,00 динара у доларској противвредности по званичном курсу на дан уплате, а да преостали износ који је преузео наведеним уговором не може да уплати нити да одговори тој обавези и у том делу одустаје од уговора са чиме се АД "Избор" из Бачке Паланке слаже. Чланом 3 споразума предвиђено је да су се уговорне стране споразумеле да улагач АД "Идеа" Београд остане акционар АД "Избор" за износ који је уплатила а то је 7.401.886,00 динара у доларској противвредности на дан уплате, а да се за преостали износ од 29.607.544,00 динара у новцу, стварима и опреми уговор раскида. Дану 19.02.2007. године Агенција за приватизацију је донела решење, позивајући се на члан 456. Закона о привредним друштвима и члан 192. Закона о општем управном поступку, којим

поништава одлуку надлежног органа предузеће "... из ... на основу које је предузеће закључило уговоре о продаји локала са Б4 Ов. бр. ... са Б3 Ов. бр. ... са Б2 Ов. бр. ... и са Б1 Ов. бр. ... од године, а којима је извршен пренос права својине, права трајног коришћења и располагања на делу имовине предузећа "... из Из образложења наведеног решења произилази да је Агенција исто донела јер је предузеће закључило уговоре о продаји којим је извршен пренос права својине, права трајног коришћења и располагања на делу имовине предузећа "... из ... пре добијања сагласности Агенције за приватизацију за закључење предметног правног посла. На туженим првог реда је решењем Привредног суда у Новом Саду Ст. 55/2010 од 24.03.2010. године отворен стечајни поступак.

Првостепени суд ценећи приговор недостатка активне легитимације на страни тужиоца заузео је становиште да су тужиоци активно легитимисани у овом спору. Из изведених доказа првостепени суд је утврдио да Централни регистар депо и клиринг хартије од вредности не поседује податке и документацију за емитоване акције "Избор" Бачка Паланка у стечају пре 23.05.2006. године; да тужиоци нису приложили нити предложили друге релевантне доказе на ту околност па нису доказали да су у моменту подношења тужбе били акционари код туженог првог реда. Из прибављених података Покрајинског фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијала Бачка Паланка првостепени суд је утврдио да је на дан 14.04.2004. године у АД "Избор" Бачка Паланка било запослено 101 лице и да су међу њима били тужиоци 50. реда, 47. реда, 13. реда, 68. реда, 51. реда, 25. реда, 44 реда, 41. реда, 27. реда, 55. реда и тужилац 82. реда као и да су на дан 23.05.2006. године на списку акционара били тужиоци 60. реда, 70. реда, 2. реда, 56. реда, 72. реда, 75. реда, 64. реда, 4. реда, 79. реда, 83. реда, 71. реда, 37. реда, 17. реда, 32. реда, 80. реда, 24. реда, 6. реда, 15. реда, 11. реда, 50. реда, 69. реда, 21. реда, 9. реда, 74. реда, 14. реда, 1. реда, 27. реда, 57. реда, 13. реда, 26. реда, 12. реда, 51. реда, 52. реда, 5. реда, 55. реда, 46. реда, 43. реда, 73. реда, 30. реда, 42. реда, 22. реда, 35. реда, 76. реда, 61. реда, 19. реда, 45. реда, 3. реда, 44. реда, 78. реда, 7. реда, 28. реда, 29. реда, 68. реда, 47. реда, 18. реда, 25. реда, 33. реда, 67. реда и 31. реда, што их чини активно легитимисаним у овом спору без обзира на недоказану чињеницу статуса акционара у моменту подношења тужбе 14.04.2004. године. По становишту првостепеног суда наведени тужиоци су правно заинтересовани па је поднета тужба дозвољена, јер ако се приликом намире стечајни повериоци, преостали вишак деобне масе ће се расподелити имаоцима удела или акција у привредном друштву у складу са правилима поступка ликвидације.

Међутим, првостепени суд налази да тужбени захтев није основан из следећих разлога:

Дана 12.06.1991. године закључен је уговор о уступању права коришћења између Општине Бачка Паланка и туженог првог реда као теретни правни посао по коме је тужени првог реда исплатио цену у износу од 4.786.200,00 динара у корист Општине Бачка Паланка, и предметним уговором на туженог првог реда пренето је трајно право коришћења уз одлагање преноса права располагања у ограниченом периоду од 10 година од закључења уговора, а који период је истекао 2001. године, па је тужени истеком тог периода стекао све својинске атрибуте и право на отуђење непокретности из државне и друштвене својине у смислу чланова 12, 13. и 14. Закона о промету непокретности, а из записника са 46. седнице Извршног савета Скупштине Општине Бачка Паланка одржане 30.05.1991. године произилази да је Општинском секретаријату наложено да припреми предлог за продају непокретности. Из исказа тадашњег директора туженог првог реда Славише Векића, првостепени суд је утврдио да је стварна воља уговорних страна Општине Бачка Паланка и туженог првог реда била да се закључи уговор о купопродаји уз ограничење да се предметне

непокретности не могу отуђити у року од 10 година од дана закључења уговора, при чему у конкретном случају до отуђења непокретности и није дошло пре истека тог рока. Првостепени суд је имао у виду да је тужени првог реда на основу Уговора о стратешком партнерству од 08.04.2002. године решењем суда од 09.04.2002. године у регистар уписан као предузеће са 51% приватног капитала, па налази да се није могао применити члан 398а. Закона о предузећу јер у моменту када су закључени уговори о купопродаји који су предмет тужбеног захтева тужени није био предузеће са већинским друштвеним капиталом, па на страни првотуженог није ни била обавеза прибављања сагласности Агенције за приватизацију за предметно отуђење, нити се могла ретрактивно применити одредба члана 400б, о стицању својине на 45% капитала у случају плаћања купопродајне цене на рате, а у моменту закључења спорних уговора члан 400. није био на снази.

Првостепени суд налази да на статус капитала у моменту када су закључени уговори чија се ништавост тужбом тражи не утиче чињеница да су дана 03.06.2004. године АД "Идеа" Београд као улагач-суоснивач и тужени првог реда закључили Споразум о делимичном раскиду уговора о стратешком партнерству и капиталном улагању од 08.04.2002. године јер је у питању раскид уговора који има дејство за убудуће и то делимичан раскид у погледу неуплаћеног улога, а одлука о отуђењу локала донета од стране Скупштине туженог првог реда није побийана од стране акционара.

Првостепени суд је ценио чињеницу да је дана 19.02.2007. године Агенција за приватизацију донела решење на основу члана 456. Закона о привредним друштвима и члана 192. Закона о општем управном поступку којим поништава одлуку надлежног органа Предузеће "... " из ... на основу које је предузеће закључило уговор о продаји локала са Б4 Ов. бр. ..., уговор о продаји локала са Б3 Ов. бр. ..., уговор о продаји локала са Б2 Ов. бр. ... и уговор о продаји локала са Б1 Ов. бр. ... од године, али налази да је исто без утицаја јер у тренутку располагања АД "Избор" није било предузеће са већинским друштвеним капиталом.

Првостепени суд је из изведених доказа утврдио да су тужени од другог до петог реда савесни купци који су се поуздали у јавни регистар, понудили цену за јавно оглашену продају локала и исту неспорно у целости исплатили непосредно по закључењу уговора и уписали се у земљишне књиге, односно катастар непокретности као власници предметних локала. Имајући у виду утврђено чињенично стање првостепени суд закључује да су упитању пуноважни правни послови који су у целости испуњени и као такви нису ни супротни закону.

Другостепени суд налази да су неосновани жалбени наводи тужилаца у погледу процесних недостатака првостепене пресуде. Тужени од 1 до 5 нису јединствени супарничари, нити признање тужбеног захтева од стране првотуженог може да доведе до другачије одлуке у односу на првотуженог и у односу на остале тужене. У конкретном случају предмет тужбеног захтева је утврђивање ништавости уговора о промету-купопродаји непокретности које је првотужени закључио са осталим туженим, који не може бити предмет признања од стране тужених јер се не ради о захтеву којим странке могу слободно располагати тако што ће исти признати, будући да суд по службеној дужности утврђује да ли је предметни уговор ништав или не применом материјалног права. Неосновани су жалбени наводи да је првостепени суд пропустио да у свему поступи према налозима из укидног решења и да није разјаснио све спорне моменте при чему се у жалби и не указује које то чињенице нису расправљене по налогу Врховног касационог суда. Неосновани су жалбени наводи у погледу погрешне примене одредаба које регулишу терет доказивања код чињенице да је првотужени

признао тужбени захтев, јер суд по службеној дужности утврђује да ли су испуњени законски услови за утврђивање ништавости закључених уговора.

Неосновани су жалбени наводи у погледу погрешне примене материјалног права. Наиме, правилно је првостепени суд закључио у складу са израженим становиштем Врховног касационог суда да је уговором од 12.06.1991. године на првотуженог пренето трајно право коришћења уз одлагање преноса права располагања у ограниченом периоду од 10 година од дана закљученог уговора а који период је истекао 2001. године па наведени уговор није био сметња за стицање својине на спорном пословном простору од стране физичких лица купаца по уговорима из децембра месеца 2002. године. Правилно првостепени суд налази да је првотужени истеком 10 година стекао право са свим атрибутима својине па и право на отуђење непокретности из државне и друштвене својине у смислу члана 12, 13. и 14. Закона о промету непокретности.

Правилно је првостепени суд ценио закључени уговор о стратешком партнерству између првотуженог и АД "Идеа" 08.04.2002. године којим су уговорени услови докапитализације туженог првог реда улагањем од стране АД "Идеа" новчаног износа од 37.009.430,00 динара уз услов да таква уплата обезбеђује најмање 51% укупног основног капитала туженог првог реда. Неспорна је чињеница да је АД "Идеа" уплатила износ од 7.401.886,00 динара и да је у регистар Трговинског суда у Новом Саду Фи. бр. 1464/02 од 09.04.2002. године уписано да је туженом првог реда приступио суоснивач АД "Идеа" из Београда са уписаним улогом од 37.009.430,00 динара што представља 51% приватног капитала. При томе је правилан закључак првостепеног суда да одредба члана 400б Закона о предузећима која је уведена изменама Закона о предузећу које су ступиле на снагу 04.7.2002. године, није могла у конкретном случају да се примени. С обзиром да је првотужени у моменту закључења спорних уговора био уписан у регистру Трговинског суда као предузеће са 51% приватног капитала што има за последицу да се не ради о предузећу које послује са већинским друштвеним капиталом произилази да није била потребна претходна сагласност агенције за закључење предметних уговора. Чињеница је да је дана 19.02.2007. године Агенција за приватизацију донела решење на основу члана 456. Закона о привредним друштвима и члана 192. Закона о општем управном поступку којим је поништила одлуку надлежног органа Предузећа "... из ... на основу које је предузеће закључило уговором о продаји локала са Б4, уговор о продаји локала са Б3, уговор о продаји локала са Б2 и уговор о продаји локала са Б1, али правилно првостепени суд налази да иста не доводи до усвајања тужбеног захтева.

Чланом 103. Закона о облигационим односима предвиђено је да уговор који је противан принудним прописима, јавном поретку и добрим обичајима јесте ништав ако циљ повређеног правила не упућује на неку другу санкцију или ако закон у одређеном случају не прописује што друго.

У ставу 2. предвиђено је да ако је закључење одређеног уговора забрањен само једној страни, уговор ће остати на снази ако у закону није што друго предвиђено за одређени случај а страна која је повредила законску забрану сносиће одговарајуће последице.

Одредба члана 398а Закона о предузећима не прописује као санкцију апсолутну ништавост уговора а из утврђеног чињеничног стања произилази савесност друго, треће, четврто и петотуженог за закључење наведеног уговора будући да је у катастру непокретности уписано право коришћења НДП "Избор", процедура продаје предметне непокретности спроведена је у складу са законом а у регистру који се водио код надлежног суда уписано је да је АД "Идеа" члан са 51% основног капитала. Код ових чињеница тужени од 2-5 реда као трећа савесна лица која су се у правном промету

поуздала у регистроване податке не могу да снесе штетне правне последице па је другостепени суд и потврдио одлуку првостепеног суда.

Другостепени суд је ценио и остале жалбене наводе али исти су без утицаја на правилност и законитост првостепене одлуке.

Одлука о трошковима спора донета је правилном применом одредбе члана 153. и 154. Закона о парничном поступку. Туженима од 2-5 реда нису досуђени трошкови за састав одговора на жалбу и таксу за одговор јер исти нису били потребни обзиром на члан 380. Закона о парничном поступку.

На основу горе наведеног, одлучено је као у изреци пресуде применом члана 390. Закона о парничном поступку.

ТМС/СР

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Небојша Марковић с. р.**

За тачност отправка